

Kiedy warto skonsultować się ze specjalistą w zakresie integracji sensorycznej?

Dziecko:

- Jest niezdarne ruchowo, często się potyka, przewraca, spada z krzesła;
- Ma trudności z przyjęciem i utrzymaniem prawidłowej pozycji siedzącej;
- Ma słabą równowagę;
- Ma problemy z czynnościami samoobsługowymi: samodzielnym jedzeniem, sznurowaniem butów, ubieraniem i rozbieraniem się, zapinaniem i rozpinaniem guzików;
- Szybko się męczy;
- Jest wiotkie, często podpira głowę, pokłada się na stole, ławce;
- Nieprawidłowo trzyma ołówek, zbyt mocno lub zbyt słabo przyciska go do papieru;
- Ma nieustaloną bądź skrzyżowaną lateralizację;
- Ma kłopoty z wodzeniem wzrokiem za przesuwanym się przedmiotem, z przepisywaniem z tablicy, prowadzeniem obserwacji;
- Ma problemy z rozpoznawaniem kształtów, wyodrębnianiem figur z tła, odnajdywaniem szczegółów na obrazku;
- Ma opóźniony rozwój mowy bądź zaburzenia artykulacyjne;
- Ma kłopoty z różnicowaniem dźwięków, myli podobne słowa, słabo rozumie bardziej złożone polecenia werbalne;
- Ma bardzo wąski repertuar żywieniowy, jest wybredne, nie chce próbować nowych potraw, często ma odruch wymiotny;
- Przesadnie reaguje na niewielki ból bądź ignoruje nawet poważniejsze skaleczenia;
- Ma problemy z koncentracją;
- Ma problemy z zasypianiem i budzeniem się;
- Jest poirytowane w sytuacji natłoku bodźców wzrokowych bądź słuchowych;
- Jest nadaktywne i impulsywne;
- Przejawia zachowania agresywne;
- Jest wycofane, nieśmiałe, unika kontaktów.

Wczesna diagnoza i szybka interwencja zwiększają szansę na całkowite wyrównanie deficytów, a tym samym na umożliwienie dziecku dalszego, prawidłowego rozwoju.